

Rüzgar eserken yapraklar dökülür
O berrak yüzünden bir damla süzülür
Bu ayrılık, bu ayrılık
Kalbindeki en büyük yaradır artık
Ve güneş batarken, çocuklar uyurken
Baş uçumda bekleyen yorgun bir melektir
Ve her gece sabret diye
Saçlarımda dolaşan Tanrı'nın elleridir

Ne büyük, ne derin, ne siyah, ne keskin
Ayrılık gibi o kırılgan gözlerin
Unutma, unutma, dikecek yırtılan geceyi sabaha
Ne büyük, ne beyaz, ne eşsiz, ne duru
Hep sarılıp sarıyor üşüyen ruhumu
Bırakma, bırakma elimi, düşerim karanlığa

Bir melek işliyor ismini ince bir dantel gibi kalbime
Hissediyorum kaderimin üstünde gezinen yumuşak uçlu parmaklarını
Küçük bir kum parçası karışıyor denize uzakta bir yerde
Ve gözyaşların değişiyor avuçlarıma
Ağlama

Ne büyük, ne derin, ne siyah, ne keskin
Ayrılık gibi o kırılgan gözlerin
Unutma, unutma, dikecek yırtılan geceyi sabaha
Ne büyük, ne beyaz, ne eşsiz, ne duru
Hep sarılıp sarıyor üşüyen ruhumu
Bırakma, bırakma elimi, düşerim karanlığa

Rüzgar eserken yapraklar dökülür
O berrak yüzünden bir damla süzülür
Bu ayrılık, bu ayrılık
Kalbindeki en büyük yaradır artık
Ve güneş batarken, çocuklar uyurken
Baş uçumda bekleyen yorgun bir melektir
Ve her gece sabret diye
Saçlarımda dolaşan Tanrı'nın elleridir

Rüzgar eserken yapraklar dökülür
O berrak yüzünden bir damla süzülür
Bu ayrılık, bu ayrılık
Kalbindeki en büyük yaradır artık
Ve güneş batarken, çocuklar uyurken
Baş uçumda bekleyen yorgun bir melektir
Ve her gece sabret diye
Saçlarımda dolaşan Tanrı'nın elleridir
Tanrı'nın elleridir